

**ВИРОК
ІМЕНЕМ УКРАЇНИ**

м. Луцьк

14 червня 2023 року

Луцький міськрайонний суд Волинської області в складі:

головуючого - судді -
за участю секретаря -
прокурора -
захисника -

Полюшко А.В.,
Макарчук Ю.В.,
Зубаня С.О.,
Вінцюк Ю.Б.,

розглянувши у відкритому судовому засіданні в залі суду обвинувальний акт у кримінальному провадженні №42022132600000056, що надійшов з Волинської обласної прокуратури 07.11.2022 відносно **Сапельнікової (Потураєвої) Ірини Олександрівни**, 07.03.1990 року народження, уродженки, зареєстрованої та мешканки смт. Станиця-Луганська Щастинського району Луганської області, вул. Лісна, 39, українки, гр. України, з вищою освітою, не судимої,

- у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 7 ст. 111-1 КК України, -

ВСТАНОВИВ:

Обвинувачена Сапельнікова (Потураєва) І.О. у ході розвитку подій, пов'язаних з військовою агресією РФ та окупацією населених пунктів Луганської області, будучи громадянкою України, сповідуючи ідеї військово-політичного керівництва російської федерації щодо політичної, ідеологічної, національної нетерпимості та ненависті до української нації і державності, підтримуючи антиукраїнські рухи, спрямовані на відокремлення від України частини її території та населення, та агресивну ідеологічну мотивацію, включаючи роздмухування такої мотивації в інших, а також з корисливих мотивів та хибного почуття кар'єризму, в квітні 2022 року вирішила використати факт встановлення окупаційної влади на території Щастинської територіальної громади у своїх особистих інтересах, обійнявши посаду в незаконно створеному органі, наділеному функціями незаконного правоохоронного органу – прокуратурі ЛНР.

Так, Верховною Радою України Радянської Соціалістичної Республіки схвалено 24.08.1991 «Акт проголошення незалежності України», яким урочисто проголошено незалежність України та створення самостійної української держави - України. У преамбулі Декларації про державний суверенітет України від 16.07.1990 вказано, що Верховна Рада Української Радянської Соціалістичної Республіки проголошує державний суверенітет України як верховенство, самостійність, повноту і неподільність влади Республіки в межах її території та незалежність і рівноправність у зовнішніх зносинах. Відповідно до розділу V Декларації, територія України в існуючих кордонах є недоторканою і не може бути змінена та використана без її згоди.

Положеннями статей 1 та 2 Основного Закону України - Конституції України визначено, що Україна є суверенною і незалежною, демократичною, соціальною, правовою, унітарною державою, суверенітет України поширюється на всю її територію, яка в межах існуючого кордону є цілісною і недоторканою.

Відповідно до ч. 1 ст. 17, ч. 1 ст. 65 Конституції України захист незалежності, суверенітету та територіальної цілісності України є справою всього Українського народу та обов'язком громадян України, а на території України забороняється створення і

Луцький міськрайонний суд

Волинської області

Полюшко

*321*32122074*1*1*

функціонування будь-яких збройних формувань, не передбачених законом.

Статтями 132, 133 Конституції України визначено, що територіальний устрій України ґрунтується на засадах єдності та цілісності державної території, поєднання централізації і децентралізації у здійсненні державної влади, збалансованості і соціально-економічного розвитку регіонів, з урахуванням їх історичних, економічних, екологічних, географічних і демографічних особливостей, етнічних і культурних традицій.

До системи адміністративно - територіального устрою України входить АР Крим, області, зокрема Луганська область, а також райони, міста, райони у містах, селища і села.

Згідно з вимогами ст. ст. 72, 73 Конституції України питання про зміну території України вирішується виключно всеукраїнським референдумом, який призначається Верховною Радою України або Президентом України відповідно до їхніх повноважень, встановлених Конституцією, та проголошується за народною ініціативою на вимогу не менш як трьох мільйонів громадян України, які мають право голосу, за умови, що підписи щодо призначення референдуму зібрано не менш як у двох третинах областей і не менш як по сто тисяч підписів у кожній області.

Упродовж 2013 року з зв'язку з демократичними процесами, які відбувалися на території України, у представників влади рф та службових осіб з числа керівництва збройних сил рф, досудове розслідування та судовий розгляд щодо яких здійснюється в інших кримінальних провадженнях, виник злочинний умисел на вчинення протиправних дій, спрямованих на порушення суверенітету і територіальної цілісності України, зміну меж її території та державного кордону на порушення порядку, встановленого Конституцією України.

Мотиви зазначеного умислу стали: євроінтеграційний курс розвитку України, підготовка до підписання Угоди про асоціацію між Україною та Європейським Союзом, Європейським Співтовариством з атомної енергії та їхніми державами-членами, які розцінені представниками влади і збройних сил рф як безпосередня загроза економічним та геополітичним інтересам рф, що сприятиме втраті впливу над політичними процесами в Україні та позбавить контролю над її економічною діяльністю, призведе до поглиблення співпраці України з Організацією Північноатлантичного договору з метою досягнення критеріїв, необхідних для набуття членства у цій організації та можливої денонсації угод щодо розташування чорноморського флоту рф на території України - в АР Крим та м. Севастополі.

Свою злочинну мету співучасники з числа представників влади та збройних сил рф вирішили досягнути шляхом ведення агресивної війни проти України з використанням підпорядкованих підрозділів і військовослужбовців збройних сил рф, у тому числі дислокованих на підставі міжнародних угод на території АР Крим і м. Севастополя, а також залучення до виконання злочинного плану інших осіб, у тому числі громадян України та російської федерації, створення і фінансування незаконних збройних формувань та вчинення інших злочинів.

При цьому, вони усвідомлювали, що такі протиправні дії призведуть до порушення суверенітету і територіальної недоторканості України, незаконної зміни меж території та державного кордону, заподіяння значних матеріальних збитків та інших тяжких наслідків, передбачали і прагнули їх настання.

З метою реалізації вказаного умислу впродовж 2013 року на території рф службові особи генерального штабу збройних сил рф (далі – гш зс рф), на виконання наказів та під безпосереднім керівництвом представників влади та службових осіб зс рф, досудове розслідування та судовий розгляд щодо яких здійснюється в інших кримінальних провадженнях, розробили злочинний план, яким передбачалося для досягнення військово-політичних цілей рф, що на думку співучасників були прямо пов'язані із необхідністю незаконної окупації та подальшої анексії АР Крим, м. Севастополя та південно-східних регіонів України, поряд із застосуванням політичних, дипломатичних, економічних та інформаційних заходів, використання протесаного потенціалу населення південно-східних регіонів України для організації сепаратистських референдумів, спрямованих

на порушення
Луцький міськрайонний суд
Волинської області
Полушко ||||||| *321*32122074*1*1*

територіальної цілісності України.

Вказаний план у повній мірі відповідав та був розроблений з урахуванням принципів та підходів, викладених у виступі начальника гш зс рф перед академією військових наук рф з доповіддю про гібридну війну в лютому 2013 року, яка в подальшому отримала назву «доктрина Герасимова», де зазначалося, що з метою досягнення цілей повинна надаватися перевага невоєнним заходам (політичним, економічним, інформаційним, гуманітарним), які застосовуються з використанням протесаного потенціалу населення, інформаційним протиборством та воєнним заходам прихованого характеру.

У подальшому, з грудня 2013 року до лютого 2014 року, для забезпечення схвалення та підтримки громадянами рф і мешканцями південно-східних регіонів України злочинних діянь, направлених на порушення суверенітету і територіальної цілісності України та встановлення впливу і вагомості рф на світовій арені, представники влади та збройних сил рф, на виконання спільного злочинного плану, організували із застосуванням засобів масової інформації розпалювання в Україні національної ворожнечі шляхом ведення інформаційно-пропагандистської діяльності.

У березні - квітні 2014 року в м. Луганськ та інших населених пунктах Луганської області розпочалася збройна агресія російської федерації шляхом неоголошених та прихованих вторгнень підрозділів збройних сил та інших силових відомств рф, організації та підтримки терористичної діяльності та діяльності, направленої на окупацію Луганської області та порушення територіальної цілісності України.

В окремих містах та районах Луганської області всупереч законодавству України 11 травня 2014 року проведено незаконний референдум з питання «Про підтримку акту про державну самостійність Луганської народної республіки», за результатами якого 12.05.2014 проголошено створення незаконного псевдо державного утворення «Луганська народна республіка» (далі - «ЛНР»).

З метою забезпечення діяльності самопроголошеної «ЛНР» представниками рф з числа своїх громадян та місцевого населення Луганської області сформовані підрозділи політичного (так звані «органи державної влади «ЛНР») та силового блоків (до складу яких увійшли представники так званих правоохоронних органів та незаконних збройних формувань), які мали стабільний склад лідерів, підтримували між собою тісні стосунки, забезпечували централізоване підпорядкування учасників політичного та силового блоку лідерам організації, а також розробили план злочинної діяльності та чіткий розподіл функцій учасників щодо його досягнення.

У результаті вищезазначених подій значна кількість території та населених пунктів Луганської області протягом квітня-вересня 2014 року опинилась під контролем регулярних з'єднань і підрозділів збройних сил та інших військових формувань рф, підпорядкованих і скеровуваних ними російських радників та інструкторів, рф на території Луганської області так званої «ЛНР», які Законом України «Про особливості державної політики із забезпечення державного суверенітету України на тимчасово окупованих територіях Донецької та Луганської областей» № 2268-VIII від 18.01.2018, Постановою Верховної Ради України «Про визнання окремих районів, міст, селищ і сіл Донецької та Луганської областей тимчасово окупованими територіями» № 254-VIII від 17.03.2015 та Закону України «Про особливий порядок місцевого самоврядування в окремих районах Донецької та Луганської областей» № 1680-VII від 16.09.2014 визнані тимчасово окупованими територіями, а органи державної та місцевої влади України та бюджетні установи, згідно з Постановою Кабінетів Міністрів України № 595 від 07.11.2014, припинили свою діяльність на вказаних територіях та переміщені на підконтрольну органам державної влади України територію.

Всупереч нормам міжнародного гуманітарного права представники влади рф, всупереч нормам п. п. 1, 2 Меморандуму про гарантії безпеки у зв'язку з приєднанням України до Договору про нерозповсюдження ядерної зброї від 05.12.1994, принципам Заключного акту Наради з безпеки та співробітництва в Європі від 01.08.1975 та вимогам ч. 4 ст. 2 Статуту ООН і Декларації Генеральної Асамблеї Організації Об'єднаних Націй від 09.12.1981 № 36/103, від 16.12.1970 № 2734 (XXV) від 21.12.1965 № 2131 (XX), від

Луцький міськрайонний суд

Волинської області

Поліюшко

*321*32122074*1*1*

14.12.1974 № 3314 (XXIX), спланували, підготували і розв'язали агресивну війну та воєнний конфлікт проти України, а саме: віддали наказ на вторгнення підрозділів зс рф на територію України.

Так, 24.02.2022, на виконання вказаного наказу, військовослужбовці збройних сил російської федерації, шляхом збройної агресії, з погрозою застосування зброї та її фактичним застосуванням, незаконно вторглися на територію України через державні кордони України в Автономній Республіці Крим, Донецькій, Луганській, Харківській, Херсонській, Миколаївській, Сумській, Чернігівській, інших областях та здійснили збройний напад на державні органи, органи місцевого самоврядування, підприємства, установи, організації, військові частини, інші об'єкти, які мають важливе народногосподарське чи оборонне значення, та здійснили окупацію частин вказаної території, чим вчинили дії з метою зміни меж території та державного кордону України на порушення порядку, встановленого Конституцією України, що продовжується по теперішній час та призводить до загибелі значної кількості людей та інших тяжких наслідків.

У свою чергу, указом Президента України №64/2022 від 24.02.2022, у зв'язку з військовою агресією рф проти України, на підставі пропозиції Ради національної безпеки і оборони України, відповідно до п.20 ч.1 ст.106 Конституції України, Закону України «Про правовий режим воєнного стану», введено воєнний стан на всій території України.

Указом Президента України від 14.03.2022 № 133/2022 «Про продовження строку дії воєнного стану в Україні» продовжено строк дії воєнного стану в Україні з 05.30 год. 26.03.2022 строком на 30 діб, в подальшому Указами Президента України від 18.04.2022 № 259/2022 «Про продовження строку дії воєнного стану в Україні» продовжено строк дії воєнного стану в Україні з 05.30 год. 25.04.2022 строком на 30 діб; від 17.05.2022 № 141/2022 «Про продовження строку дії воєнного стану в Україні» продовжено строк дії воєнного стану в Україні з 05.30 год. 25.05.2022 строком на 90 діб; від 12.08.2022 № 573/2022 «Про продовження строку дії воєнного стану в Україні» продовжено строк дії воєнного стану в Україні з 05.30 год. 23.08.2022 строком на 90 діб.

Відповідно до ч. 2 ст. 9 Закону України «Про правовий режим воєнного стану», від 12.05.2015 за № 389-VIII, органи державної влади здійснюють повноваження, надані їм Конституцією України, цим та іншими законами України.

Частиною 3 статті 4 Закону України «Про правовий режим воєнного стану», від 12.05.2015 за № 389-VIII, військові адміністрації населених пунктів утворюються в одному чи декільком населених пунктах (селах, селищах, містах), в яких сільські, селищні, міські ради та/або їхні виконавчі органи не здійснюють покладені на них Конституцією та законами України повноваження, у тому числі внаслідок фактичного саморозпуску або самоусунення від виконання своїх повноважень, або їх фактичного невиконання, або припинення їх повноважень згідно із законом.

Частиною 1 статті 10 Закону України «Про правовий режим воєнного стану», від 12.05.2015 за № 389-VIII передбачено, що у період воєнного стану не можуть бути припинені повноваження органів прокуратури України, органів, що здійснюють оперативно-розшукову діяльність, досудове розслідування, та органів, підрозділи яких здійснюють контррозвідальну діяльність.

Відповідно до частини 1 статті 2 Закону України «Про державний захист працівників суду і правоохоронних органів» від 23.12.1993 за № 3781-XII, правоохоронні органи - органи прокуратури, Національної поліції, Служби безпеки, Військової служби правопорядку у Збройних Силах України, Національне антикорупційне бюро України, органи охорони державного кордону, Бюро економічної безпеки України, органи і установи виконання покарань, слідчі ізолятори, органи державного фінансового контролю, рибоохорони, державної лісової охорони, інші органи, які здійснюють правозастосовні або правоохоронні функції.

Відповідно до положень ст.ст. 1, 4, 5, 7 Закону України «Про прокуратуру» №1697-VII від 14.10.2014, прокуратура України становить єдину систему, яка в порядку, передбаченому цим Законом, здійснює встановлені Конституцією України функції з метою

Луцький міський районний суд
Волинської області
Полюшко

захисту прав і свобод людини, загальних інтересів суспільства та держави.

Організація та діяльність прокуратури України, статус прокурорів визначаються Конституцією України, законами України, чинними міжнародними договорами, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України. Функції прокуратури України здійснюються виключно прокурорами. Делегування функцій прокуратури, а також привласнення цих функцій іншими органами чи посадовими особами не допускається.

Систему прокуратури України становлять: Офіс Генерального прокурора, обласні прокуратури, окружні прокуратури, Спеціалізована антикорупційна прокуратура.

У зв'язку із веденням агресивної війни з боку російської федерації проти України, 26.02.2022 селище міського типу Станиця-Луганська Щастинського району Луганської області захоплено збройними формуваннями держави агресора та незаконними збройними формуваннями так званої «ЛНР».

Водночас, всупереч зазначеним вище положенням Конституції та законів України, указом голови т.зв. «ЛНР» від 03.03.2022 УТ-125/22 створена адміністрація Станично-Луганського району Луганської Народної Республіки.

Указом генерального прокурора т.зв. «ЛНР» від 04.03.2022 «О создании прокуратур» в кордонах території «ЛНР», створено прокуратуру Станично-Луганського району т.зв. «ЛНР».

Так, Сапельнікова І.О., вступивши у злочинну змову з представниками держави-агресора, її збройних формувань та окупаційної адміністрації держави агресора щодо співпраці до невизнання поширення державного суверенітету України на тимчасово окуповані території Луганської області та встановлення окупаційних органів влади на цій території, поширення окупаційною владою інформаційної діяльності з цього приводу, усвідомлюючи суспільно небезпечний характер своїх дій, передбачаючи їх суспільно небезпечні наслідки і бажаючи їх настання, добровільно погодилась на пропозицію таких представників на зайняття адміністративної посади в незаконно створеному псевдо правоохоронному органі - «прокуратурі Станично-Луганського району ЛНР» та, відповідно, в квітні 2022 року, точна дата та час органом досудового розслідування не встановлені, добровільно зайняла в зазначеному незаконному правоохоронному органі посаду «помощника прокурора прокуратури Станично-Луганського району «ЛНР» (мова оригіналу), що діє на території Щастинського району Луганської області.

Таким чином, Сапельнікова (Потураєва) Ірина Олександрівна, своїми умисними діями, які виразились у добровільному зайнятті громадянином України посади в незаконних правоохоронних органах, створених на тимчасово окупованій території, вчинила кримінальне правопорушення, передбачене ч. 7 ст. 111-1 КК України.

Прокурор відділу Волинської обласної прокуратури Зубань С.О. в судовому засіданні обставини, визначені в обвинувальному акті підтримав у повному обсязі, в обґрунтування винуватості обвинуваченої зазначив, що показання свідка Підвисоцької Ю.В. та подані письмові докази (в тому числі фото, відеоматеріали) підтверджують протиправність злочинних дій Сапельнікової І.О., а кваліфікація кримінального правопорушення є вірною для того, щоб довести винуватість останньої у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч.7 ст.111-1 КК України, поза розумним сумнівом.

Відтак, прокурор відділу Волинської обласної прокуратури Зубань С.О. просив суд визнати Сапельнікову І.О. винною у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 7 ст. 111-1 КК України, та призначити їй покарання у виді позбавлення волі на строк 14 (чотирнадцять) років 6 (шість) місяців, з позбавленням права обіймати посади в правоохоронних та судових органах на строк 15 (п'ятнадцять) років, з конфіскацією усього належного на праві приватної власності майна.

Судовий розгляд у межах даного кримінального провадження здійснювався за відсутності обвинуваченої Сапельнікової І.О. (in absentia), яка показань суду не надавала та будь-яких клопотань від останньої на адресу суду також не надходило.

Відповідно до ухвали Луцького міськрайонного суду Волинської області 12.01.2023 постановлено здійснювати спеціальне судове провадження за обвинувальним актом відносно

Луцький міськрайонний суд
Волинської області
Полішкo

Сапельнікової І.О. у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 7 ст. 111-1 КК України.

Повістки про виклик обвинуваченої Сапельнікової І.О. у судові засідання, а також інформація про процесуальні документи надсилались та публікувались відповідно до вимог ст. 323 КПК України.

Судом вживалися заходи для виклику обвинуваченої Сапельнікової І.О. для забезпечення доступу до правосуддя, у зв'язку із чим остання викликала в судові засідання (у кожне з них зокрема) в порядку ст. 323 КПК України. Повістки про виклик опубліковувалися у засобах масової інформації загальнодержавної сфери розповсюдження, а саме: у газеті «Урядовий кур'єр», на офіційному веб-сайті Луцького міськрайонного суду Волинської області, а також на офіційному веб-сайті Офісу Генерального прокурора.

Таким чином, суд вважає, що наявні у справі документи свідчать про відмову Сапельнікової І.О., яка в свою чергу повинна була знати про розпочате кримінальне провадження, від здійснення свого права предстати перед українським судом за діяння вчинені на території суверенної України, юрисдикцію якої обвинувачена над собою не визнає, та захищати себе безпосередньо в такому суді, а так само свідчать про її наміри на ухилення від кримінальної відповідальності.

У той же час, ухилення обвинуваченої Сапельнікової І.О. від правосуддя, суд оцінює як реалізацію останньої її невід'ємного права на свободу від самозвинувачення чи самовикриття (п/п. «г» п. 3 ст. 14 Міжнародного пакту про громадянські і політичні права, ст. 63 Конституції України), як одну з ключових гарантій презумпції невинуватості.

Водночас, дане кримінальне провадження здійснювалось за обов'язковою участю захисника, яка була забезпечена державою з Регіонального центру з надання безоплатної вторинної правової допомоги у Волинській області.

Захисник обвинуваченої Сапельнікової І.О. – адвокат Вінцюк Ю.Б. у судовому засіданні зазначила, що здійснюючи судовий розгляд у відсутності Сапельнікової І.О. неможливо встановити чи вчинені її дії умисно, у стані крайньої необхідності, під впливом фізичного або психологічного примусу, а також, що дане діяння вчинене в умовах виправданого ризику для досягнення значної суспільно корисної мети. Оскільки вважає, що Сапельнікову І.О. неналежним чином було повідомлено про здійснення досудового розслідування та судового розгляду щодо неї, то усі надані суду та досліджені докази вважала неналежними та недопустимими.

Враховуючи наведене, суд вважає, що стороною обвинувачення та судом вживалися достатні заходи щодо дотримання прав обвинуваченої Сапельнікової І.О. на захист та доступ до правосуддя, з урахуванням здійснення спеціального досудового розслідування та спеціального судового провадження.

Винуватість обвинуваченої Сапельнікової І.О. у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 7 ст. 111-1 КК України, тобто у добровільному зайнятті громадянином України посади в незаконних правоохоронних органах, створених на тимчасово окупованій території, повністю підтверджується зібраними в ході досудового розслідування та дослідженими під час судового розгляду доказами в кримінальному провадженні.

Допитана в судовому засіданні свідок Підвисоцька Ю.В. суду дала показання, що працює на посаді прокурора Станично-Луганського відділу Щастинської окружної прокуратури Луганської області з 15.03.2021, а в органах прокуратури з січня 2017. У зв'язку із збройною агресією рф переїхала до м.Києва. Під час моніторингу соціальних мереж побачила відеозапис, що в ЛНР створено органи прокуратури та новопризначені особи на посади були приведені до присяги. При цьому, серед цих осіб вона впізнала Сапельнікову (Потураєву) І.О. – місцеву жительку, з якою вона була особисто знайома і яка у 2014 році працювала в поліції. У сюжеті було показано спочатку загальний план (виконання гімну лнр на фоні прапору лнр та рф), а потім Сапельнікова І.О. особисто проголошувала текст присяги.

Окрім показань свідка Підвисоцької Ю.В., винність Сапельнікової І.О. у вчиненні

Луцький міськрайонний суд
Волинської області

Полішкo

кримінального правопорушення, передбаченого ч. 7 ст. 111-1 КК України, об'єктивно підтверджується і іншими доказами, дослідженими безпосередньо у кримінальному провадженні.

Відповідно до протоколу огляду електронної сторінки від 09.10.2022 вбачається, що слідчий СВ УСБУ у Волинській області Соловєнук А.П., за участю спеціаліста Тимошенка В.О., з метою виявлення та фіксації відомостей щодо обставин вчинення кримінального правопорушення, провів огляд сайту незаконного правоохоронного органу, створеного на тимчасово окупованій території – «Генеральной прокуратуры Луганской народной республики» (<http://gplnr.su>). В ході огляду було виявлено публікацію, яка розміщена 04.03.2022 о 11:07 під назвою: «Генеральным прокурором ЛНР подписан приказ о создании прокуратур городов и районов в границах территории Республики». Вказана текстово-графічна публікація складається із відеозапису, розміщеного на відеохостингу «Youtube».

Додаток до даного протоколу – носій інформації на який було зафіксовано хід його проведення та дані, що здобуті органом досудового розслідування, був предметом безпосереднього дослідження в ході судового розгляду.

Станично-Луганська селищна територіальна громада Луганської області Щастинського району включена до переліку територіальних громад, що розташовані в районі проведення воєнних (бойових) дій або які перебувають в тимчасовій окупації, оточенні (блокуванні) станом на 23.07.2022, що затверджений наказом Міністерства з питань реінтеграції тимчасово окупованих територій України 25.04.2022 №75.

З протоколу огляду відкритих джерел інформації від 12.08.2022, зокрема, з сайту так званої - генеральної прокуратури «лнр» вбачається, що на території Луганської області, яка тимчасово окупована РФ створена та діє прокуратура Станично-Луганського району «лнр», в одному із інтернет-ресурсів наявне повідомлення про складення 01.04.2022 присяги новопризначеними прокурорами зазначеної прокуратури та, серед осіб, які приймають присягу та вступають до так званої - прокуратури Станично-Луганського району «лнр», ідентифіковано Потураєву (Сапельнікову) І.О., 07.03.1990 р.н., паспорт гр.України серії ЕН №480680.

Додаток до даного протоколу – носій інформації, на який було зафіксовано хід його проведення та дані, що здобуті органом досудового розслідування, був предметом безпосереднього дослідження в ході судового розгляду.

З протоколу огляду від 21.06.2022 (з доданими фототаблицями) вбачається, що було оглянуто публікацію з фотозображенням, розміщену у мережі Інтернет сторінці (сайт) т.зв. «Генеральная прокуратура ЛНР», інформація від 08.05.2022, де зафіксовано участь в урочистих заходах працівників так званої - прокуратури Станично-Луганського району «лнр»: «Работники прокуратуры Станично-Луганского района ЛНР, в преддверии Дня Победы, 08.05.2022 приняли участие в Международной акции «Сад Победы» (мовою оригіналу).

Додаток до даного протоколу – носій інформації на який було зафіксовано хід його проведення та дані, що здобуті органом досудового розслідування, був предметом безпосереднього дослідження в ході судового розгляду.

З протоколу огляду електронної сторінки від 24.09.2022 вбачається, що оглянуто сайт т.зв. «Генеральной прокуратуры Луганской народной республики» (<http://gplnr.su>) під час якого виявлено публікацію розміщену о 17.33 год. 01.06.2022 наступного змісту: «В день празднования Международного дня защиты детей, работники прокуратуры Станично-Луганского района ЛНР осуществили выезд в центр социальной реабилитации детей инвалидов «Возрождение» Станично-Луганского ТМО ЛНР (мовою оригіналу). До публікації прикріплено фотознімок, на якому зображено дітей та дорослих осіб, серед яких – особа, схожа на Сапельнікову І.О.

20.05.2022 о 14.30 год. виявлено публікацію за відповідним посиланням наступного змісту: «Работниками прокуратуры Станично-Луганского района ЛНР оказана гуманитарная помощь детям-переселенцам из зоны боевых действий, которые обучаются в ГОУ ЛНР «Станично-Луганский учебно-воспитательный комплекс с.Валуйское» и ГОУ ЛНР

Луцький міський районний суд
Волинської області

«Станично-Луганская средняя школа с.Валуйское» (мовою оригіналу). До публікації прикріплено два фотознімки, на яких зображено дітей та дорослих осіб, серед яких – особа, схожа на Сапельнікову І.О.

Додаток до даного протоколу – носій інформації на який було зафіксовано хід його проведення та дані, що здобуті органом досудового розслідування, був предметом безпосереднього дослідження в ході судового розгляду.

З повідомлення Національної поліції України (Департамент кадрового забезпечення) від 19.09.2022 вбачається, що інформація щодо проходження Сапельнікової І.О. служби в органах внутрішніх справ відсутня. Водночас, за інформацією ліквідаційної комісії Головного управління Міністерства внутрішніх справ України у Луганській області лейтенант Потураєва Ірина Олександрівна, 07.03.1990 р.н. проходила службу в органах внутрішніх справ на посаді слідчого СВ Станично-Луганського районного відділу ГУМВС України у Луганській області по листопад 2014 року, що стверджується відповідною довідкою. Наказом ГУМВС України у Луганській області від 04.11.2014 №375 о/с Потураєву І.О. звільнено зі служби в запас (з постановкою на військовий облік) за п.64 «є» (за порушення дисципліни) Положення про проходження служби рядовим і начальницьким складом органів внутрішніх справ. За час служби присвоєно спеціальне звання – «лейтенант міліції», наказ від 01.07.2011 №839.

Наявність у Сапельнікової Ірини Олександрівни, 07.03.1990 року народження, громадянства України підтверджується копією паспорта громадянина України з фотокарткою серії ЕП 029646 (де також наявна відмітка про реєстрацію шлюбу 23.02.2016 з гр.Сапельниковим А.О. та, у зв'язку з цим, відбулась зміна її прізвища з Потураєвої на Сапельникову).

Усі зазначені докази, суд, відповідно до ст.85, 86 КПК України, вважає належними та допустимими та кладе в основу даного вироку.

Будь-яких інших доказів в ході судового розгляду сторонами, які були вільними у використанні своїх прав у межах та у спосіб, визначений КПК України, враховуючи, що суд, зберігаючи об'єктивність та неупередженість у ході розгляду даного кримінального провадження створив їм необхідні умови для реалізації ними їхніх процесуальних прав та виконання процесуальних обов'язків, надано не було.

Одночасно слід зазначити, що суд не покладає в обґрунтування даного вироку в якості доказів вини Сапельнікової І.О. у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 7 ст. 111-1 КК України, наступні матеріали та процесуальні документи, що надані стороною обвинувачення: витяг з ЄРДР, постанову про визначення групи прокурорів у кримінальному провадженні від 18.04.2022, постанову про доручення здійснення досудового розслідування кримінального правопорушення іншому органу досудового розслідування від 10.08.2022, оскільки за своїм змістом вказані документи не містять ознак доказів, що мають значення для вирішення кримінального провадження, а лише засвідчують відповідність окремих проведених слідчих та процесуальних дій вимогам закону та належними процесуальними особами.

У ряді складів кримінальних правопорушень, у тому числі, передбаченого ч. 7 ст. 111-1 КК України важливе значення має добровільність (якщо особа здійснювала відповідні дії не добровільно, а під примусом (байдуже яким), склад правопорушення відсутній).

Наведеними вище доказами у їх сукупності та взаємозв'язку, зокрема дослідженими судом фото та відеоматеріалами, здобутими в результаті оглядів мережі Інтернет, уповноваженими на це суб'єктами досудового розслідування, встановлено зображення Сапельнікової І.О. у форменому військовому одязі, що приймає присягу та вільно виступає на різного роду заходах з нагоди державних свят, заходах держави агресора та окупаційної влади, прославляє її встановлення на суверенній території України.

Зазначене є беззаперечним свідченням невимуженості її поведінки, відсутності будь-якого примусу щодо нього, а відтак, і цілковитої добровільності її дій.

Окрім того, окупація території Луганської області та встановлення на цій території окупаційних органів влади, мала відкритий характер, а тому Сапельнікова І.О., маючи вищу

Луцький міський районний суд
Волинської області

юридичну освіту (навчалась у Луганському державному університеті внутрішніх справ, у 2011 році його закінчила), працюючи з 04.07.2011 по 04.11.2014 р. дізнавачем та слідчим Станично-Луганського районного відділу, відповідно, і достатнього рівня спеціальний знань в галузі права, займаючи у незаконному правоохоронному органі посаду «помощника прокурора прокуратури Станично-Луганського району «ЛНР» (мова оригіналу), очевидно усвідомлювала суспільно небезпечний характер свого діяння, передбачала його суспільно небезпечні наслідки і бажала їх настання, тобто діяла з прямим умислом.

Таким чином, розглянувши кримінальне провадження з дотриманням положень ч.1 ст. 337 КПК України, в межах висунутого обвинувачення, дослідивши безпосередньо в судовому засіданні наведені вище письмові докази у їх сукупності, надавши їм належну правову оцінку, відповідно до вимог ст. 94 КПК України, судом поза розумним сумнівом, достовірно встановлено, що Сапельнікова І.О. своїми умисними діями, які виразились у добровільному зайнятті громадянином України посади в незаконних правоохоронних органах, створених на тимчасово окупованій території, вчинила кримінальне правопорушення, передбачене ч. 7 ст. 111-1 КК України.

При обранні покарання суд враховує ступінь тяжкості вчиненого кримінального правопорушення, яке, згідно ст. 12 КК України, відноситься до категорії особливо тяжких злочинів, характер діяння, форму й ступінь вини, мотиви вчинення кримінального правопорушення і дані про особу винної.

Обставин, що пом'якшують покарання обвинуваченої Сапельнікової І.О. передбачених ст. 66 КК України, судом не встановлено.

Обставиною, що обтяжує покарання обвинуваченої Сапельнікової І.О., суд визнає вчинення злочину з використанням умов воєнного стану, що передбачено п. 11 ч. 1 ст. 67 КК України.

Відповідно до вимог ч.2 ст.65 КК України особі, яка вчинила кримінальне правопорушення, має бути призначене покарання, необхідне й достатнє для її виправлення та попередження нових кримінальних правопорушень. Згідно ч. 2 ст.50 КК України покарання має на меті не тільки кару, а й виправлення засуджених, а також запобігання вчиненню нових кримінальних правопорушень як засудженими, так і іншими особами.

Таким чином, зважаючи на той факт, що обвинувачена Сапельнікова І.О., як громадянка України, вчинила особливо тяжкий злочин проти основ національної безпеки України в період встановленого в Україні воєнного стану, тому суд, враховуючи особу обвинуваченої, підвищену суспільну небезпечність даного злочину, його тяжкість, наявність обставини, що обтяжує покарання та відсутність пом'якшуючих покарання обставин, вважає, що виправлення та перевиховання обвинуваченої не можливе без ізоляції від суспільства та призначає покарання в межах санкції ч. 7 ст. 111-1 КК України у виді позбавлення волі, з конфіскацією усього належного йому на праві приватної власності майна, з позбавлення права обіймати певні посади та з позбавленням, відповідно до ст.54 КК України, спеціального звання.

Така міра покарання є законною, обґрунтованою, справедливою, необхідною та достатньою для виправлення обвинуваченої та попередження вчинення як нею, так і іншими особами, кримінальних правопорушень.

Речові докази, згідно ст. 100 КПК України, залишити в матеріалах кримінального провадження.

Даних щодо наявності процесуальних витрат у даному кримінальному провадженні прокурором не надано.

Враховуючи, що до Сапельнікової І.О. застосовано додаткове покарання у виді конфіскації майна, суд вважає за необхідне, з метою забезпечення конфіскації майна, залишити діючим захід забезпечення кримінального провадження у виді арешту майна останньої, а саме: житловий будинок, площею 139,5 кв.м. за адресою: Луганська область смт. Станиця-Луганська вул. Лісна буд. 39, кадастровий номер: 4424855100:17:007:0018, реєстраційний номер об'єкта нерухомого майна 2528008344160, який було застосовано ухвалою слідчого судді Луцького міськрайонного суду Волинської області від 13.10.2022.

Луцький міськрайонний суд
Волинської області

Полюшко

У Х В А Л И В :

Сапельнікову Ірину Олександрівну, 07.03.1990 року народження, визнати винною у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч.7 ст. 111-1 КК України, призначивши покарання у виді позбавлення волі на строк 14 (чотирнадцять) років, з позбавлення права обіймати посади у правоохоронних органах строком на 15 (п'ятнадцять) років, з конфіскацією усього належного їй на праві приватної власності майна.

Строк відбуття покарання обвинуваченій **Сапельніковій Ірині Олександрівні**, 07.03.1990 року народження, рахувати з моменту приведення вироку до виконання, тобто з моменту її фактичного затримання.

На підставі ст.54 КК України **Сапельнікову Ірину Олександрівну** позбавити спеціального звання – «лейтенант міліції».

Арешт, накладений ухвалою слідчого судді Луцького міськрайонного суду Волинської області від 13.10.2022 на житловий будинок, площею 139,5 кв.м. за адресою: Луганська область смт. Станиця-Луганська вул. Лісна буд. 39, кадастровий номер: 4424855100:17:007:0018, реєстраційний номер об'єкта нерухомого майна 2528008344160, у зв'язку з необхідністю виконання додаткового покарання у виді конфіскації майна, – залишити без змін.

На вирок може бути подана апеляційна скарга до Волинського апеляційного суду протягом тридцяти днів з дня його проголошення через Луцький міськрайонний суд Волинської області.

Вирок набирає законної сили після закінчення строку подання апеляційної скарги, якщо таку скаргу не було подано.

У разі подання апеляційної скарги вирок, якщо його не скасовано, набирає законної сили після ухвалення рішення судом апеляційної інстанції.

Учасники судового провадження мають право отримати в суді копію вироку.

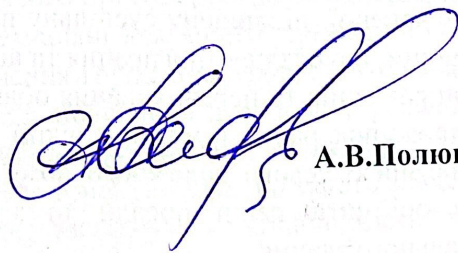
Копію вироку після проголошення негайно вручити захиснику обвинуваченої та прокурору.

Інформацію про ухвалений вирок, опублікувати у засобах масової інформації загальнодержавної сфери розповсюдження, згідно з положеннями статті 297-5 КПК України, та на офіційному веб-сайті суду.

ГОЛОВУЮЧИЙ: /підпис/

Згідно з оригіналом.

Суддя Луцького міськрайонного суду

А.В.Полушко

